

گزارشگری اقلیمی در بخش عمومی

با آشکارتر شدن اثر تغییرات اقلیمی، سازمانها فشار فزاینده‌ای را برای شناخت و کاهش آثار محیطی خود تجربه می‌کنند. علاوه بر عملیات، محصولات و خدمات دوستدار محیط‌زیست، تمرکز فزاینده‌ای بر گزارشگری و افشای اطلاعات محیطی برای سرمایه‌گذاران و مردم نیز وجود دارد. گزارشگری پایداری، یعنی گزارشگری با استفاده از سنجه‌های محیطی و اجتماعی، در حال تبدیل شدن به یک رویه رایج در بخش خصوصی است. با این حال، اقدام در بخش دولتی کمتر رایج است. **انجمن رسمی مالیه عمومی و حسابداری**^۱ (CIPFA) یک پژوهش بین‌المللی را هدایت کرد تا آن‌چه را که سازمانهای بخش عمومی برای گزارشگری اثر خود بر اقلیم انجام می‌دهند، بهتر درک کند.

برای اکثر کشورها، بخش عمومی بزرگترین بخش در اقتصاد است. سازمانهای بخش عمومی نیز از طریق مقررات و از طریق ارائه خدمات عمومی بر اقلیم تاثیر می‌گذارند. علیرغم اندازه و مقیاس این بخش، گزارش پایداری در بخش عمومی به سه دلیل اصلی با چالشهایی روبه‌رو است:

۱. تعاریف زیادی وجود دارد، که می‌تواند بر دامنه و تمرکز گزارش تاثیر بگذارد؛

۲. استانداردهای متعددی برای گزارشگری پایداری وجود دارد که تعداد کمی از آنها به‌طور مستقیم به محتوای بخش

عمومی اشاره می‌کنند؛ و

۳. تفاوت‌های مشخصی بین سازمانهای خصوصی و دولتی (هدف، انگیزه و مسئولیتها) وجود دارد، که بر نحوه هدایت گزارشگری پایداری تاثیر می‌گذارد.

پس از پیمایش حسابداران بخش عمومی، دانشگاهیان، حسابرسان، کارمندان دولتی و تدوین‌کنندگان استاندارد، مشخص شد که کمتر از نیمی از کسانی که پاسخ دادند (۴۴ درصد) در حال حاضر گزارشهای پایداری را آماده می‌کنند. علیرغم نرخ پایین وقوع در این بخش، تمایل روشنی برای این نوع گزارش در میان پاسخ‌دهندگان وجود داشت، با اشاره به مزایای دکرشده گزارشگری پایداری، شامل نتایج محیطی و اجتماعی بهتر، صرفه‌جویی در هزینه و پیشرفتهای عملیاتی. یافته‌ها نشان داد که گزارشگری پایداری در بخش عمومی

پایداری دارد. متخصصان مالی دارای مهارتهایی در ایجاد کنترلها و سامانه‌هایی برای جمع‌آوری و اطلاع‌رسانی داده‌های پیچیده و همچنین مهارتها و تجربه‌های گسترده‌تری هستند که با متداول شدن گزارشگری پایداری، بسیار ارزشمند خواهد بود.

علیرغم چالشهای آشکار، حمایت قاطع برای توسعه بیشتر گزارشگری پایداری در بخش عمومی وجود دارد. یافته‌ها نشان می‌دهد که اقدام در جهت تعهد به گزارشگری اطلاعات محیطی و اقلیمی و شروع به گزارشگری، انگیزه لازم برای رسیدگی به بسیاری از چالشهای موجود را فراهم می‌کند. یک دیدگاه ثابت وجود داشت که سازمانهای دولتی که در حال حاضر گزارش نمی‌دهند، باید هرچه سریعتر گزارشگری اطلاعات اقلیمی را آغاز کنند. همچنین توافق قوی بین شرکت‌کنندگان در پژوهش وجود داشت، مبنی بر این که کار برای همسویی و هماهنگ کردن چارچوبها باید یک اولویت، با تمرکز ویژه بر کاربرد بخش عمومی باشد.

کارهای زیادی برای انجام دادن وجود دارد و به‌وضوح تمایل به گام برداشتن در برابر چالشهای موجود در تکامل گزارشگری پایداری بخش عمومی وجود دارد. به‌هرحال، بخش عمومی مشارکت‌کننده مهمی در مسائل اقلیمی است و گزارشگری می‌تواند به اندازه‌گیری این تاثیر کمک کند، به این معنی که دولت‌ها می‌توانند اقدام آگاهانه‌تری برای کمک به اهداف جهانی محیطی و اقلیمی انجام دهند. اکنون اطلاعات شفاف و مرتبط موردنیاز است، تا تصمیم‌گیریهایی که به بهترین شکل در خدمت منافع سیاره ما باشد را ممکن سازد.

پانوشتها:

1- Chartered Institute of Public Finance and Accountancy

2- green-washing

اقدام گمراه‌کننده شرکتها، صنایع، دولت‌ها، سازمانها و افراد که تلاش دارند رویه‌ها، محصولات و خدمات ناموجه را دوستدار محیط زیست معرفی کنند.

منبع:

• Karen Sanderson, **What Does Climate Reporting Look Like in the Public Sector?**, IFAC.org, 2021

نیز به‌طور عمده به‌صورت داوطلبانه انجام می‌شود. از میان حوزه‌های گزارشگری بین‌المللی که ما تحقیق کردیم، تعداد بسیار کمی الزامهای گزارشگری پایداری اجباری برای سازمانهای بخش عمومی داشتند. نبود الزام، از سوی شرکت‌کنندگان در پژوهش به‌عنوان دلیل اصلی محقق‌نشدن این رویه به‌همان روشی که در بخش خصوصی انجام شده، در نظر گرفته شده است. علاوه بر وظایف بزرگتر، تعهد نهادی نیز به‌عنوان پیش‌نیاز برای پذیرش گسترده‌تر در بخش عمومی تلقی می‌شود.

انجمن رسمی مالیه عمومی و حسابداری ۱۲ چارچوب گزارشگری پایداری را شناسایی کرده است که می‌تواند برای گزارش اطلاعات اقلیم مورد استفاده قرار گیرد. با این حال، هیچ یک از این چارچوبهای شناسایی شده به‌طور خاص بر محتوای بخش عمومی تمرکز نمی‌کند. افزون بر این، هیچ سازگاری یا ترجیحی برای یک چارچوب خاص در میان پاسخ‌دهندگان دیده نشد. در واقع، در میان کسانی که گزارش پایداری تهیه کرده‌اند، تنها دوسوم (۶۶٪) تایید کردند که سازمان آنها از یک چارچوب مشخص برای گزارش استفاده کرده است.

حسابرسی گزارشهای پایداری نیز یکی از حوزه‌های اصلی تمرکز این پژوهش بود. نظرسنجی نشان داد که در حال حاضر، تنها ۲۵ درصد از گزارشهای پایداری تهیه‌شده از طریق فرایند حسابرسی یا اطمینان بخشی انجام می‌شود. با این حال، یک دیدگاه قوی وجود داشت که حسابرسی و اطمینان بخشی چنین گزارشهایی برای کاهش هرگونه ریسک سبزشویی^۲ ضروری است. اطمینان بخشی همچنین برای اطمینان از اتکاپذیری و اعتبار گزارشها به‌طور گسترده‌تر، حیاتی در نظر گرفته شد.

شاید بزرگترین چالش برای گزارشگری پایداری بخش عمومی، ظرفیت و قابلیت باشد. تخصص کارشناس علم اقلیم و مجموعه مهارتهای گسترده مورد نیاز در تهیه و اطمینان بخشی گزارشهای پایداری، سازمانها را ملزم به داشتن گروه‌های چندرشته‌ای می‌کند. یافته‌ها نشان داد که این نیاز فراتر از محدوده آن چیزی است که اکثر سازمانهای دولتی در حال حاضر در اختیار دارند. با این اوصاف، اتفاق نظر وجود داشت که امور مالی عمومی نقش مهمی در گزارشگری